

Et Huhziggsfess vum Pitter un dem Marie

Hügg es dä große **Dag**! Der Pitter un et Marie hierode. Su e Fess erläv mer nit alle **Dag**. Et Marie es e **luus** Mädche. Et kritt ne ganz besondere **Ring** vum Pitter. Dä hät eine große **Stein** en der Medde un noch e paar **klein Stein** drömeröm. Jetzt geht et noh der Kirch.

De Kutsch weed vun drei **Pääder** un enem **Muulesel** getrocke, weil dat vierte **Pääd** sich am Dag vürher e **Bein** gebroche hät. Wie de Brautlück en de Kirch kumme, sin de Gäss op der **Stell stell**. De Frau Meier un ehr zwei **Sönn** stonn nevven dem Pitter singer Mutter un se säht ganz leis: "Üüre **Sonn** es minge **Sönn** ehre beste Fründ. Die spille jede Woch zesamme Foß**ball**. Üüre Pitter brängk luuter de **Bäll** met nohm **Spill**." En der Kirch gitt der Vatter vun der Braut dem Pastur die zwei **Ring** för et Brautpaar.

Noh der Mess schmieß et Marie usem **Stand** der Brautstruuß hinger sich en die Grupp vun leddige Fründinne. Et Stina, dat dringend ene Mann han muss, fängk dä Struuß. Doch et kritt **blodige** Häng, dann e paar vun dä Ruse**still** han noch lang **Dööner**.

Op eimol kütt ene ärge Wind op un versaut dä Fraulück de Frisur. Et Marie liet ene **Schrei**, un och die **Schrei** vun dä ander Mädcher hööt mer en der ganze **Stroß**. Weil et Marie singe **Kamm** nit bei sich hät, frög et singe **Schwarm** Fründinne: "Hat ehr üür **Kämm** bei üch? Dot mer doch ens flöck eine liehne!"

Dat **Huhziggsfess** weed em Säälche vun ener Weetschaff gefiert, die op enem kleine **Berg** litt. Vun do us hät mer ene herrliche Bleck üvver die schön **Birg** un die deefe **Däler** ringseröm. "Met dä **Huhziggs**-gesellschaft han ich ene gode **Fang** gemah", denk sich der Weet. Hä hät ene gode **Verdrag** mem Pitter usgehandelt. Günstige **Verdräg** met der Kundschaft avschleeße kann hä god. "**Zäll** ens de Gäss, ich muss secher noch e paar **Stöhl** holle," säht hä för sich. Hingen em Saal es su en kleine **Zell**, wo de **Stöhl** gestivvelt stonn.

De Gäss stelle sich mem Brautpaar för e Fotto öm die **huhe** Eich met däm **kromme Stamm**. Der Pütze **Kromm** hät dovun de Schnauz voll un well sich an dä andere vörbeipaasche. Dobei flüg hä üvver ene **huhe** Stapel Baum**stämm**. E paar Pänz han im die en der Wäg gelaht, die hatten ald widder der Düüvel em **Balg**. Jetzt geht et **rund**! "Ehr widerliche **Bälg**! Ehr dreckelige **Lüüs**! Noch esu eine, un et gitt **Schläg**!", röp dä **Kromm** inne noh. Och der Meiers **Lang** muss oppasse, dat hä nit ene Salto üvver die Baum**stämm** mäht. "**Stellt** die **Stämm** widder fott", röp der Weet **wödig** för die Pänz, "söns gitt et ene **Balg** Wachs!"

Die Lück han Schless un noch mih **Brand**. För ze esse gitt et **Bunnezupp**, die e klei bessche aange**brannt** es. Dobei gitt et e gebrode **Kning** - nit mih ganz fresch, weil et ald e paar Johr em **Kningsstall** geläv un sing beste Johre **lang** hinger sich hät. Domet dat keiner su richtig merk, gitt der Weet der **Huhziggs**gesellschaft en **Rund** Selvsge**brannte** us, wovun et de mietste **schlääch** weed. Der **Lang** well noch ene zweite, ävver der Weet säht: "**Stell** dich hingen aan!"

"Et gehööt vill **Mod** dozo, dinge Schabau ze drinke", säht et Els met **Trone** en de Auge. Et nimmp si Täschedoch erus un well sich et **Näsche** putze. Dobei bliev et ävver em **Nasering** hange. Ald widder flüüß **Blod** op dä **Huhzigg**. Der Pitter frög: "Bes de gägen en **Muur** gelaufe?", wie hä die **blodige Nas** vum Els süht. "Dat weed wall kei **schlääch** Vürzeiche sin för et Marie un mich!?"

Am Eng vun däm Fess dun se all noch jet singe. Se sin ävver nit mih ganz nööchter, dröm han die Leeder all de selve Aan**fäng** un de selve Melodie. Et Marie **schwärm** för Kasalla un singk nor "Dreimol Kölle ahoi!"

Wie die **Huhziggs**gesellschaft erus es, heiß et för der Weet un sing Frau Oprüme.

Die Frau vum Weet es esu **dönn** wie en **Bunn** un wieß wie en Wand. Se verdräg de **Sonn** nit. Wie se noh däm Fess dä **Birg Spöl** süht, kritt se baal ne **Schlag**. Flöck mäht se et **Spölwasser** fäädig, deit ene Spretzer **Spöl**meddel eren un sök der **Spölsplagge**. "Woröm han mer eigentlich kein **Spöl**maschin?"

Woröm muss ich dat all em **Spöl**becke **spöle**?", frög se ehre Mann. "Hald ding **Muul** un **spöl**!", säht dä, "un dann **roll** ens die **Roll** Deschdecke op Sigg. Mer krige hügg Naach secher ne **Sturm**."

"Hatte mer nit **Stürm** genug de letzte Zigg?", frög se. "Do kumme luuter de **Würm** us der **Ääd** un kruffe en et **Huus**. De Feuerwehr moot esugar e paar **Bränd** en drei **Hüüser** lösche."

"Do bes mer och esu ne **Wurm**", säht der Weet. "Die **huuse** doch nit bei uns. - Sag, wat mähs do esu **lang**? Maach ens vöran mem **Spöle** un schell de **Ääd**äppel för der **Schlot**!"

"Jetzt bes ävver **stell**! Wat es dir dann för en **Luus** üvver de Levver gelaufe?", frög se un trick am **Bündche** vun ehrem Kamesol. "Die **Maatständ** em **Dal** sin noch opgebaut. Gangk doch ens erav un holl mer do en **Muhr** för de Zupp!"

An dä **Maatständ** geiht et **bunt** zo. Der Weet höllt ene **Bund** Murre.

Widder zo Hus säht hä stellvergnög för sing Frau: "Loss mer uns **leever** widder verdrage, **Leevche**!"